

קופידונים בכנסת

כיום השלישי, סמוך לשעת חצות — שעה מאוחרת במושגים ירושלמיים — נראו שתי רמות יוצאות בחופזה מבית-מלון וול, הממוקם בסימטה ירושלמית חשובה. היו אלה **הברכהנסת בכיר**, מהיותר צעירים שבבית-הנבחרים, ו**התיבה אלמונית**, ממושקפת, ששערה היה מורם בהידור.

הח"כ שאינו ירושלמי, עשה דרכו במהירות לעבר מכוניתו, ולא שם לב לריכוז המכוניות החונות בסימטה. שכן המלון האפרורי ממוקם ליד הצריף המקום הכי IN בירושלים, מקום מיפגשם של אנשי-תיקשורת רבים, הידשבים שם עד השעות הקטנות של הלילה. ואכן, בעוד הח"כ מתניע את מכוניתו, כשהחתיכה לצידו, הגיחה לסימטה מכונית נוספת. בטרם הספיק הח"כ להתקדם, קפצה מהמכונית עיתונאית המסקרת את הכנסת, ועשתה דרכה במהירות לעבר הצריף. בעיקבותיה הגיחו מהמכונית אנשי-תיקשורת ופוליטיקאים — כולם נחפזו לחצות את הסימטה בגלל הקור הירושלמי.

לפתע קלטת החבורה העליזה את הח"כ ובת-יוצגו, היושבים נבוכים במכונית. כהרף-עין נעצרה התהלוכה, והכל הביטו בסקרנות לעבר הזוג הבלתי-צפוי. הח"כ, מיפגשן הנשוי לאשת-קריירה, איבד את קור-רוחו. שילב הליוך אחורי, נסע במהירות לאחור ונעצר בחריקת-בלמים וזעשת, שהסבה עוד יותר את תשומת-הלב לעבר מכוניתו. אחרי-כך הסב נכון וחיכה שהחבורה תסתלק. לשווא. פרצופים סקרניים נוספים ניבטו מבעד לחלונות הפאב הסמוך. ואו. ללא התרעה מוקדמת, פרץ במכוניתו קדימה, כשהוא כמעט דורס את החבורה הצוחקת צחוק פרוץ. נכנס כמעט בשלט "אין כניסה" ולבסוף, תוך כדי חריקות-צימגים, נעלם מהאופק.

גם במוסיקה יש חריקות

היפה, וגם איתה היה לו סיפור ארוך ויפה של שנתיים.

היו עוד הרבה נערות ונשים מכל מיני סוגים וגילים, שהמכנה המשותף ביניהן היה יופיין. אבל כל הרומאנים האלה נגמרו ללא רבנות. ואז הוא פגש את ענת. הצעירה ממנו כ-20 שנה, ותוך חודש היה ברור לו שזו האשה שהוא רוצה לחיים.

אחרי רומאן קצר מאוד הם נישאו, ומהר

כשנשא דויד קריבושי את ענת לאשה, כחתונה מפוארת לפני שנתיים, חשבו הכל שהנה הוא נרגע והתיישב, וסוף-סוף מצא את האשה שכל-כך הרבה זמן חיפש. דויד היה ירוע בנשים היפהפיות שאיתן היה קשור. רומאן גדול מאוד היה לו עם הומרת היפה רותי נבון, ואיתה הוא אף התחתן בנישואין אזרחיים באמריקה. כשחזרה רותי כששובה, התאהב דויד קריבושי בגלי עטרי

דויד וענת קריבושי מתגרשים או לא?

מגבעת-השלושה לברוקלין, דרך תימן

בשם **בטי קרחש**, שממנה נולדה לו בת חצי-תימניה, שאותה הוא השאיר כארץ כשנסע לגלות את אמריקה.

שם, בניו-יורק, הוא התחיל בכל מיני עסקים, ואומרים לי שרוקאק ראה בהם ברכה. מה שהוא לא הצליח לראות באמריקה זה בחורות תימניות כמו שהוא אוהב.

עכשיו יש לו בברוקלין חנות לפיאות. מזה הוא חי בימים. בלילות הוא לוקח פיאה שחורה ומסולסלת ומלביש אותה על הראש של

הכל התחיל בקיבוץ גבעת-השלושה, שם נולד **מוטי פליישר**. את פירסומו הראשון קיבל בלהקת-הנחל, וכשסיים את שרותו הצבאי החליט להיות זמר גדול בישראל. הוא אומנם נהיה זמר, אבל לא כלי-כך גדול, וזה לא הספיק לו. אז הוא הפסיק לשיר ופנה לעיסקי המיסעדות והפאבים, ואומרים שגם עשה שם כסף. אולי לא כסף די גדול, ולכן הוא עבר ליבשת הגדולה, אמריקה, כדי להצליח שם בגדול.

עד כאן זה על החיים העסקיים שלו. בחיים

מוטי פליישר ונירה לוי

פיאות תימניות לבלונדיות אמריקאיות

הכחורות האמריקאיות, שאיתן הוא יוצא לבלות בלילות. אתם רואים, הכל באמריקה לא-טיבעי, אפילו התימניות.

הפרטיים שלו תמיד היתה נוחת לו על הדי איהו תימניה יפה ושחורה. פעם זה היה רומאן ארוך מאוד עם **נירה לוי** השחחרורת, ואחרי שזו נגמר היה לו רומאן עם תימניה אחרת

הכדור הוא עגול

אחרי-כך הוא שוב חזר לברידותו המזהירה. חבריו סיפרו שהוא מחפש להתחתן עם כדורגל, לנית או עם אשה הנראית כמו כדורגל, או לפחות משהי שיש לה איזה נגיעה בנושא. חיפש, חיפש ולא מצא.

עכשיו הוא מצא. **ציפי אלקיים** היתה נשואה במשך 11 שנה ל**דני אלקיים**, שוער הפועל תל-אביב ויש לה ממנו שתי בנות, שהן עכשיו בנות 19 ו-14. היא חיה איתו במשך שנים בלוס-אנג'לס. אז התגרשו, ולפני שנתיים התחתן דני אלקיים מחדש.

לפני כמה חודשים חזרה ציפי ארצה, ומייד כשהגיעה נודע הדבר לבויקו. "הנה אשה שמתה על כדורגל", הוא אמר לעצמו, רץ לראות את ציפי מקרוב ומאז הם ביחד, שמחים ומאושרים ומחייכים.

את **ישראל בויקו**, כעל המיסעדה הסינית האדומה. מכיר הקהל הרחב מצד האוכל הסיני.

החברים שלו מכירים אותו דווקא מצד הכדורגל. האיש הזה חולה כדורגל, מת על כדורגל, הרוס על כדורגל ואוהד שרוף של הפועל תל-אביב. אין מישחק שהוא לא רואה במיגרש ואחרי-כך כבית בטלוויזיה, ואחרי-כך בלילה בווידיאו. הוא זוכר כל גול וכל בעיטת 16 מטרים, וכל שחקן וכל שוער וכל שופט.

כשהתגבר מאשתו חלה אמרו שהוא עזב אותה לטובת הכדורגל. אחרי הגירושין הוא חזר אליה — אומרים שזו מפני שהטלוויזיה שלו היתה מקולקלת, ואחרי מישחק טוב הם עשו ביחד ילד קטן ועגול לחיים.

עוד

גירושין

במישפחת שם-אור כל הזמן יש חדשות. **אורה שם-אור** הוציאה ספר חדש, המתחזה עם יצירות הרב **מאיר בהנא**, **מירית שם-אור** גמרה בימים אלה לכתוב רומאן בן 700 עמוד בסיגנון חלף עם הרוח על ראשון-לציון, ו**יונתן שם-אור** עף מהבית ועומד לפני גרושין.

כשנשא יונתן שם-אור את חיה לאשה הכל נראה ורוד, אבל הצרות במישפחה התחילו מהר

פיצי

של תיקון

בריוק כשהלכתי לנוח את שנת-היופי של אחרי-הצהריים, התחיל הבית לרעוד מרוב דרינג-דרינגים קולניים.

"שלום, אפשר לדבר עם המרחלת?"

כן, אתה מדבר.

"כאן **פיצי ויטקובסקי**. תשמעי, הדי שפיונים שלך ממש עשו פאשלה: אמנם נכון שבענייני אהבה, בגידה, נישואין וגירושין השפיונים שלך הכי טובים בעולם, אבל כשזה נוגע לענייני עסקים, הם כנראה לא מכינים כל-כך טוב."

מה לא היה נכון?

"זה נכון שחברה אנגלית הזרימה למיפעל שלי כמיליון דולר, אבל זה נועד רק כדי שאעבוד ליצוא, ועדיין אני בעל-המניות ה-יחיד בחברה שלי. פשוט טעיתם."

אז איך אתה מסביר את זה שלא היה לך כסף לשלם מיונות לילדים שלך?

"גם זה לא נכון: אני משלם לאשת-ילשעכר כל חודש את המזונות כמו שסוכם בינינו, אבל יום לפני נסיעתי היא אמרה שיש איזה הפרשי-שערים שאני חייב לה, לפי דעתה. אמרתי לה שברגע שאחזור ארצה אנש אליה ונסדיר את העניין, אבל היא לא יכלה להתאפק והשיגה צרעיקוביציאה מהארץ. ככה זה עם נשים לשעבר."

ומה עם הנשים העכשוויות? מה עם חוזה לוי?

"הכל בסדר בינינו. בילינו יפה מאוד באי-טליה, וקנינו מתנות זה לזה." "פגשתם שם את **גי פולום**?" "לא!"

חיה ויהונתן שם-אור כנראה מצד הימין

מאוד. חיה ויונתן מאוד רצו בילד, ואומנם חיה נכנסה להריון, אבל ההריון לא הסתיים טוב. כפעם השניה אומנם ילדה חיה תינוק, אבל בגלל בעיות בריאות קשות נפטר הילד כעבור שנה וחצי.

אחרי שני אסונות כאלה, אין פלא שהחיים נראו שחורים, ומצב-הרוח קודר. אבל הם ניסו לשקם את החיים. ויונתן עוסק כרגע בהוצאת תנן סאטירי (כנראה מצד הימין) אבל אפילו הסאטירה לא שיעשה את חיי בני-הזוג והם נפרדו. חיה נשארה בדירה המשותפת, ואילו יונתן עבר לגור כמלון קטן ברחוב פרישמן בתל-אביב.